

Протокол

№

гр. София, 08.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4905** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,08 часа:

ИЩЦАТА М. С. С. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Румена С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ –редовно уведомен, не изпраща представител за участие в производството по делото. Постъпило е становище на процесуалния представител, юриск. Г. Н., с пълномощно на л. 22 от делото, от 8.2.2023 г., видно от което не възразява да бъде даден ход на делото в негово отсъствие.

СГП – редовно призована, се представлява от ПРОКУРОР СТОЯН ДИМИТРОВ.

Явява се ВЕЩОТО ЛИЦЕ Г. Л. З..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило по делото на 31.1.2023 г. заключение на съдебносчетоводната експертиза, в срока по чл. 199 ГПК.

ДОКЛАДВА становището на юриск. Н. от 8.2.2023 г. в частта, с която поддържа изразеното в отговора на исковата молба. Запознат е със заключението на вещото лице, по което изразява становище и не прави възражение по приемането му. Изразява подробно становище и по съществото на спора. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

СЪДЪТ Връчи препис от становището на пълномощника на ищцата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на вещото лице.

СНЕМА самоличността на вещото лице:

Г. Л. З., на 62 години, неосъждана, без дела и родство със страните или представляващите ги.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА вещото лице за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 291 от НК за даване на невярно или заинтересовано заключение.

Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

Вещото лице: Поддържам изготвеното от мен заключение.

Адв. С.: Моля да обърнете внимание, че не е работено по задачите, които сме поставили. Разчитахме вещото лице да получи данни от ответника за размера на основната заплата за длъжността на ищцата към датата на отмяната от съда на заповедта за прекратяване на служебното и правоотношение, така както е по закон.

Първо, на стр. 4, абзац 1 вещото лице да отговори каква е причината да обсъжда в заключението, че има изплатено на ищцата обезщетение за два месеца оставане без работа? Няма задача за това, но е изпълнено.

Вещото лице: Реших да поясня, тъй като се запознах с всички документи по делото, включително със становището на ответника, както и с исковата претенция. Направи ми впечатление, че не е достатъчно категорично заявено в отговора на ответника становище по размера и срока на дължимото обезщетение. Направих и служебни справки. Затова съм посочила в заключението, че на ищцата е било определено обезщетение от А. на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл за два месеца, което е получено, че няма спор по това обстоятелство и защото по делото не е приложен платежен документ за изплащане на тази сума. Знам от практиката, че основните заплати се посочват в поименно длъжностно разписание. При проверката на място в [населено място], [улица], ет. 5 в отдел „Човешки ресурси“ на „Окръжно пътно управление“ – С., на А., където е работила ищцата, и след направената справка в компютъра се установи, че от октомври 2019 г. няма такова поименно длъжностно разписание в „Окръжно пътно управление“ – С., на А.. Извикахме юриста и поисках да разбере каква би могла да бъде основната заплата към датата на възстановяване конкретно за тази длъжност. Не ми беше даден точен отговор. Отворихме класификатора за размера на възнагражденията в държавната администрация. Но там са посочени възнаграждения от... до..., като долната граница на възнаграждение беше по-ниско, а максималното беше с много по-голяма стойност. Заявиха ми, че в случая, след влизане в сила на решението на АССГ през октомври 2019 г., М. С. не е подала заявление за възстановяване на длъжността и че нямат практика в А., когато някой се възстановява, да бъде назначен на предишната си длъжност задължително с по-висока заплата, отколкото е бил към датата на прекратяване на служебното правоотношение.

Адв. С.: Не считам, че е изпълнена задачата към 14.10.2019 г., когато с влязло в сила съдебно решение е отменена заповедта от 08.11.2016 г. на председателя на УС на А. за прекратяване на служебното правоотношение с доверителката ми. Три години

по-късно през октомври 2019 г. няма как размерът на основното възнаграждение, което би могло да бъде определено на ищцата, ако бъде възстановена на длъжността главен експерт в отдел „Административно обслужване“ в „Окръжно пътно управление“ – С., на А., да е със същия размер. Въпросът е с колко е увеличението на това възнаграждение и той е относим към размера на исковата претенция. Моля да не се приема заключението, доколкото не установява размера на обезщетението към датата по закон, а към датата на уволнението, което се различава с 3 години. Ако считате, че вещото лице е компетентно, нека да изготви заключение към тази дата, като, ако е необходимо, отиде в А. или по друг начин да се снабди с данни, както прецени, за това какви са били заплатите в А. към този момент. Аз представям доклад от председателя на УС на А., който е достъпен в интернет пространството, публикуван на страницата на А. и според който има отчетни данни за средната заплата към м. юни 2020 година в А. за заплатите на служителите – 1 212,00 лв. средна заплата. В случай че ответникът не представи документи, моля да приемете, че това е заплатата. Твърдя, че това е базата, посочена от самите тях. Моля да задължите А. да представи по делото поименно длъжностно разписание към дата 28.10.2019 г., която е последната дата, на която доверителката ми е могла да бъде възстановена на работа, в случай че беше пожелала, както и вътрешните заповеди за повишаване на работната заплата на служителите, за каквато знаем, че има издадени в края на 2017 или началото на 2018 г., както и в началото на 2019 г., на база промяна в наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, в чл. 12 от тази наредба, която е в сила от 1.1.2019 г.

Отговорът за втората задача, за размера на мораторната лихва, е неотносим. Тя трябва да бъде изчислена върху друг, по висок размер на главницата.

Прокурорът: Да се приеме така изготвеното заключение. Вариантът, изготвен от вещото лице, отговаря на фактическата обстановка. Доколкото страната иска събиране на допълнителни доказателства, не се противопоставям да се извърши нова експертиза, с новите данни. Не възразявам срещу доказателствените искания. Да се приеме представения доклад, макар че считам, че информацията е прекалено обща.

Адв. С.: Считам, че това заключение не следва да се приеме, че не отговаря на законовите изисквания. Член 121, ал.1, т. 3 от ЗДСл. изисква да е определен размера към дата, най късно 28.10.2019г.

По заключението на експертизата СЪДЪТ СЧИТА, че вещото лице е работило по поставените задачи съобразно доказателствата по делото и събраните служебно от него, и НАМИРА, че заключението следва да бъде прието, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение в размер на 400,00 лв. съгласно справка-декларация, представена от вещото лице, като в същия размер е и внесеният депозит.

Издаде се РКО за посочената сума.

СЪДЪТ НАМИРА, че делото не е изяснено от фактическа страна. Основателно е възражението на пълномощника на ищеца, че делото не е попълнено с релевантни

доказателства към размера на исковата претенция – към главницата и към мораторната лихва, която се претендира. По делото следва да се съберат тези доказателства, относими към спора.

На основание чл. 190 ГПК, вр. чл. 144 ГПК, ЗАДЪЛЖАВА ответника в 7-дневен срок от получаване на съобщението да представи по делото заверени преписи от поименното щатно разписание на А. към 28.10.2019 г. за длъжностите в структурата „Областно пътно управление – С.“, А., както и заповеди за актуализиране на заплатите на държавните служители в А. за 2017, 2018 и 2019 г.

УКАЗВА на ответника, че в случай че не представи изисканите документи, на основание чл. 190, ал. 2 ГПК, във. вр. с чл. 161 ГПК, съдът може да приеме за доказани фактите, относно които страната е създавала пречки за събиране на допуснати доказателства, като му указва и че при неизпълнение на задължението в посочения срок, на същия ще бъде наложена глоба по реда на чл. 89 и сл. ГПК.

След постъпване на тези доказателства по делото СЪДЪТ ще се произнесе относно поставянето на допълнителна задача на вещото лице, което да отговори на първоначално поставените задачи, съобразно новите доказателства.

ПРИЛАГА по делото за сведение представения днес от адв. С. доклад от 11.8.2020 г. на председателя на УС на А., който представлява разпечатка от интернет и е публично достъпна информация.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 17.5.2023 г. от 14,30 часа, за която дата и час страните да се считат уведомени, няма да получават съобщения.

ДА СЕ УВЕДОМИ ответникът за указанията на съда, като му се изпрати препис от съдебния протокол.

Съдебното заседание приключи в 15,32 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: